

ρουάζουσι μεγάλας αναλογίας πρὸς τὰ φάσματα τῶν γήινων χημικῶν στοιχείων ὡς καὶ πολλὰς κοινὰς γραμμὰς πρὸς τὸ ἡλιακὸν φάσμα. Οὐσιώδης χαρακτήρ αὐτῶν εἶνε ἢ ἐν αὐτοῖς τακτικὴ παρουσία τῶν βιβδῶσεων τοῦ ὑδρογόνου· μόνον εἰς τοὺς λαμπροτέρους ἀστέρας τοῦ Ὠρίωνος (πλὴν τῆς Beteiguse ἢ α τοῦ Ὠρίωνος) κί βιβδῶσεις αὗται εἶνε δυσκόλως ὄραται. Εἶνε λαμπραὶ εἰς τὸν ἀστέρα γ τῆς Κασσιόπης καὶ εἰς τὸν β τῆς Λύρας, ἀλλ' εἰς πάντας τοὺς λοιποὺς παρίστανται ἀμαυραὶ ἐπὶ τοῦ λαμπροῦ ἐδάφους τοῦ φάσματος. Εἰς τὸν Βέγαν, τὸν Σείριον καὶ ἐν γένει εἰς τοὺς λευκοὺς ἢ κυανοὺς ἀστέρας εἶνε πλατεῖαι καὶ κατὰ τὰ πέρατα διακεχυμέναι, ὡς ἂν εἰ τὸ ὑδρογόνον ἐσχημάτιζε περικάλυμμα πυκνὸν καὶ σχετικῶς ψυχρὸν, ἀπόρροφῶν ἰσχυρῶς τὴν ἀκτινοβολίαν ἐσωτερικῆς τινος φωτοφαίρας.

Στοιχεῖα πλὴν τοῦ ὑδρογόνου ἀπαντῶσι συνήθως τὸ νάτριον, ὅπερ παρέχει, ὅπως καὶ εἰς τὸ ἡλιακὸν φάσμα, τὴν διπλὴν βιβδῶσιν D, τὸ μαγνήσιον, παρέχον τὴν τριπλὴν βιβδῶσιν β, ὁ σίδηρος μετὰ τῶν πολυαριθμῶν αὐτοῦ βιβδῶσεων, κτλ.

Πρὸς χαρακτηρισμὸν τῶν λαμπροτέρων ἀπλανῶν ἀρκουσὶν αἱ τρεῖς (I, II, III) τάξεις τοῦ Vogel, αἵτινες εἶνε αὐτοὶ οἱ τρεῖς τύποι τοῦ Secchi (1867), τῶν ὑπὸ ἄλλων ἀστρονόμων (D' Arrest, Pickering, Vogel, Dupér, καὶ ἄλλων) σχηματισθεῖσιν ὑποδιαίρεσεων περιλαμβανουσῶν εὐαριθμοὺς ἀστέρας ἀσθενεῶς φωτοβολίας.

Τάξις I. Ἀστέρες λευκοὶ ἢ κυανοὶ. — Δίδουσι φάσματα ἐν οἷς αἱ μεταλλικαὶ βιβδῶσεις εἶνε λίαν ἀσθενεῖς, αἱ δὲ τοῦ ὑδρογόνου λίαν δεδηλωμέναι· εἶνε ἢ πολυαριθμοτέρα τάξις. Εἰς ταύτην ἀνήκουσιν οἱ ἀστέρες:

α τῆς Λύρας (Βέγας)· α τοῦ Ἀετοῦ (Ἄλταίρ)· α τοῦ Μεγάλου Κυνοῦ (Σείριος)· α τοῦ Λέοντος (Ῥήγουλος)· α τοῦ Μικροῦ Κυνοῦ (Προκύων)· α τῶν Διδύμων (Κάστωρ)· β τοῦ Ὠρίωνος (Rigel)· α τῆς Παρθένου (Στάχυς)· α τοῦ Νοτίου Ἰγθύος (Fomalhaut)· α τοῦ Βορείου Στεφάνου· α τοῦ Ζυγοῦ· α τοῦ Πηγᾶσου (Μαρκάμπ)· α τοῦ Περσέως· β τοῦ Κριοῦ· β τοῦ Σκορπίου· γ τοῦ Ἡρακλέως.

Τάξις II. Ἀστέρες κίτρινοι. — Δίδουσι φάσματα ἐν οἷς αἱ μεταλλικαὶ βιβδῶσεις εἶνε πολυαριθμοὶ καὶ λίαν εὐκρινεῖς, ὅλως ὅμοιαι πρὸς τὰς τοῦ Ἡλιακοῦ φάσματος. Εἰς ταύτην ἀνήκουσιν οἱ ἀστέρες:

α τοῦ Βωῦτος (Ἄρκτουρος)· α τοῦ Ταύρου (Λαμπαδίας)· α τοῦ Ἡνιόχου (ἢ Αἶξ)· α τῆς Μικρᾶς Ἄρκτου (Πολικός)· β τῶν Διδύμων (Πολυδεύκης)· α τοῦ Κύκνου· α τῆς Κασσιόπης· α τοῦ Κριοῦ· α τῆς Μεγάλης Ἄρκτου· β τῆς Παρθένου· β τοῦ Ἡρακλέως· γ τοῦ Λέοντος.

Ὁ Ἥλιος πρέπει νὰ θεωρηθῆ ὡς ἀστὴρ τῆς τάξεως ταύτης.

Τάξις III. Ἀστέρες ἐρυθροὶ ἢ χρυσοὶ. — Δίδουσι φάσματα ἐν οἷς ἀπαντῶσι, πλὴν τῶν μεταλλικῶν βιβδῶσεων, καὶ πολυαριθμοὶ σκοτεινὰ ταινία. Εἰς ταύτην ἀνήκουσιν οἱ ἀστέρες:

α τοῦ Ὠρίωνος (Beteiguse)· α τοῦ Σκορπίου (Ἀντάρης)· α τοῦ Ἡρακλέως· β τοῦ Πηγᾶσου· α τοῦ Κήτους.

H. Γ. ΒΑΛΣΑΜΑΚΗΣ.

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Τῆ 4 ἰσταμένου συνήλθον οἱ ἑταῖροι τῆς ἑταιρείας ταύτης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κυρίου κ. Κόντου εἰς πρώτην μετὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς συνεδρίαν. Μετὰ τινὰ συζήτησιν περὶ τοῦ διοικητικοῦ τῆς ἑταιρείας μέρους ἤρξαντο αἱ ἀνακοινώσεις. Πρῶτος ὁ πρόεδρος τῆς ἑταιρείας κύριος Κόντος ἐποίησατο ἀνακοινώσιν, ἐπανορθῶν τὸ ἐν ταῖς εἰς Ὀμηρον παρεκβολαῖς τοῦ Εὐσταθίου φερόμενον: «τὸ δὲ ἡρασίμην ἀνάλογον μὲν, ἀ κ ρ ι β ἔ ς δὲ τοῖς λογογραφεῖν ἐθέλουσι», εἰς ἀ τ ρ ι β ἔ ς (τουτέστιν: ἀηθες). Ὡσαύτως δὲ τὸ ἐν τοῖς εἰς Ἀριστοφάνους σχολίοις κείμενον «κατὰ τὴν Εὐρυσεῶς ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατεῖαν λόγος Ἡρακλέους θυγατέρα Μακαρίαν τοῦνομα ἑαυτὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως εἰς σφαγὴν ΜΕΤΑ δ' οὐ ν α ι», ἐπληρώθησεν ΕΠΙ δ' οὐ ν α ι, καὶ ὀρηθεῖς ἐκ τούτου πολὺν ἐποίησατο

λόγον περὶ τε τοῦ ἐ π ι δ ῖ δ ω μ ι ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ πα ρ ἔ χ ω καὶ περὶ τοῦ ἀ τ ρ ι β ἔ ς, ἀ τ ρ ι π τ ο ς, τ ε τ ρ ι μ ἔ μ ἔ ν ο ς κτλ.

Μετὰ τὸν κύριον Κόντον ὁ κύριος Ἰωάννης Ἀργυριάδης ἀνεκινώσατο τοὺς ἑταίρους παρατηρήσεις αὐτοῦ κριτικὰς καὶ διορθωτικὰς εἰς τὰ πολιτικὰ τοῦ Ἀριστοτέλους.

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΩΝ ΩΡΑΙΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Συνεδρία τῆς 3)15 ὀκτωβρίου.

Τὰ μέλη τῆς ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίας τῶν Ὠραίων Τεχνῶν συνήλθον ἐν τῷ Πανακαδημίῳ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀντιπροέδρου κ. Gerôme. Ὁ κ. Benedetto Civiletti, ἀντεπιστέλλον τῆς Ἀκαδημίας ἐν Παλέρμῳ, ἀπευθύνει τῇ Ἀκαδημίᾳ, ὡς τεκμήριον ὑπολήψεως, τὸ φωτογραφικὸν ἀπεικόνισμα τοῦ συμπλέγματος αὐτοῦ τοῦ Dogali, ὅπερ ἦν ἐκτεθειμένον ἐν τῇ ἐθνικῇ ἐκθέσει τοῦ Παλέρμου καὶ ὅτι οἱ Ἕλληνοὶ δίκαι ἀπένειμον τὸ μέγα τιμητικὸν δῖπλωμα.

Ἡ Ἀκαδημία ὑπομνησκει ὅτι τὸ ὑπὸ τῆς χήρας Kastner-Boursault ἰδρυθὲν διαγωνίσμα γενήσεται τὸ πρῶτον κατὰ τὸ 1894.

Τὸ διαγωνίσμα τοῦτο κατέστη πρὸς βράβευσιν τοῦ «καλλίστου ἔργου τῆς μουσικῆς φιλολογίας, ὅπερ συνετάχθη ἐν Γαλλίᾳ ἢ τῷ ἐξωτερικῷ καὶ ὅπερ θέλει πραγματεῦσθαι περὶ τῆς ροπῆς τῆς μουσικῆς ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ πολιτισμοῦ ἐν τε τῷ δημοσίῳ καὶ ἰδιωτικῷ βίῳ».

Τὰ χειρόγραφα ἢ δημοσιεύματα δέον νὰ κατατεθῶσι—τὰ δεδημοσιευμένα ἐν διπλοῖς ἀντιτύποις—εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ Πανακαδημίου (Institut) πρὸ τῆς 1 ἰανουαρίου 1894 (v. χ.).

Ὁ κ. Saint-Saëns ἀνακοινῶται μελέτην αὐτοῦ «Περὶ τῆς ἀρχαίας λύρας».

Ὁ κόμης Delaborde, ἰσόβιος γραμματεὺς, ἀνακοινῶται τῇ Ἀκαδημίᾳ τὴν πραγματείαν, ἣν προτίθεται ν' ἀναγῶν κατὰ τὴν προσεχῆ δημοσίαν συνεδρίαν ἐπὶ τοῦ βίου καὶ τῶν ἔργων τοῦ Meissonier.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ.

Συνεδρία τῆς 2)14 ὀκτωβρίου.

Ὁ διευθυντὴς τῆς ἐν Ἀθήναις γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς κ. Ὁμόλλ, δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν ἰσόβιον γραμματεῖα τῆς Ἀκαδημίας ἀγγέλλει τὴν προσεχῆ μετάβασιν αὐτοῦ εἰς Δελφούς μετὰ τοῦ κ. Couve, μέλους τῆς σχολῆς ταύτης πρὸς ἔναρξιν τῶν ἀνασκαφῶν. Ὁ κ. Ὁμόλλ (Homolle) ἀνακοινῶται ὅτι ὁ ὄρισμένος πρὸς μεταφορὰν τῶν ἀνακαλυπτομένων σιδηρόδρομὸς ἐστὶν ἕτοιμος, εἰ καὶ δὲ οὐπω ἄπαν τὸ ἔδαφος ἐστὶν ἐλεύθερον, ὁ κ. Ὁμόλλ ὅμως ἐλπίζει ὅτι εὐρήσει χῶρον κενὸν κτιρίων ὅπως ποιήσῃ ὠφέλιμον ἐργασίαν καὶ σημαντικὰς ἀνακαλύψεις.

Ὁ ἐπὶ τῆς δημοσίας παιδείσεως ὑπουργὸς ἀγγέλλει τῇ Ἀκαδημίᾳ ὅτι ὁ κ. Canovas del Castillo, πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τῆς Ἰσπανίας καὶ διευθυντὴς τῆς «Real Academia de la historia» μεταθήσεται κατὰ τὸν προσεχῆ μῆνα εἰς Γάδαιρα, ὅπως παραστῆ εἰς τὸ δεύτερον μέρος τῶν ἀναμνηστικῶν ἐορτῶν ἐπὶ τῇ ἀνακαλύψει τῆς Ἀμερικῆς. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἀνοιχθήσονται ἀρχαῖοι τινὲς τύμβοι οὐπω ἐρευνηθέντες καὶ ἀνήκοντες εἰς τὴν ἀρτι ἀνακαλυφθεῖσαν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ φοινικικὴν νεκρόπολιν.

Ὁ Ἀββᾶς Duchesne τοῦ Bulletin Critique ἀναγινώσκει ὑπό-

1) Τὰ ἐγκαινία τῶν ἀνασκαφῶν ἐγένοντο, παρόντων τοῦ κ. Ὁμόλλ καὶ τοῦ ἀκολούθου τῆς γαλλικῆς ἐν Ἀθήναις πρεσβείας κ. δὲ Βουργοῦν, ὡς ἀντιπροσώπου αὐτῆς, ὅτινες ὁμίλησαν πρὸς τοὺς προσελθόντας κατόικους, ὧν ἐνόματι ἀπήντησεν εἰς τῶν προκρίτων Δελφῶν. Πρὸς τὸ παρὸν σκέψις γίνεται περὶ ἀποκαθάρσεως τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ, ἣτις εὐρίσκειται ἀκριβῶς κάτωθεν τῆς Σ τ ο ἄ ς τ ὶ ν Ἀ θ ἠ ν α ἰ ὶ ν. Αἱ ἀνασκαφαὶ ἤρξαντο ὅθεν ὁ κ. Ὡσσουλλιὲ κατέλιπεν αὐτὰς τῷ 1880 (Σ. Σ.).